

fat til 75 pCt. af Gagen, men at den med Hensyn til de lavere Classer er noget forffjellig og der beløber sig for enkelte Charger til nogle og halvstjerndstykke, for andre til 90, og for nogle synker ned til nogle og treds, ja, undertiden endog til 59, kort sagt, omtrent beløber sig til $\frac{2}{3}$. Hvad angaaer den Sum, som af den ærede Taler blev nævnt som Pensionssum for Sætatens Underclasser — jeg troer det var 15,016 Rbd. — saa troer jeg ikke, den ganske kan holde Stik; jeg antager saaledes at der er udeladt et Beløb af 4,800 Rbd., som udbetales af Dvæsthuset til de saakaldte Pengepensionister, altsaa omtrent $\frac{1}{3}$, hvilket vil have en ikke ubetydelig Indfyldelse. Naar det iøvrigt tidligere paa en Raade er blevet lagt Marineministeriet eller den tidligere Bestyrelse til Last, at den ikke tilstrækkelig har sørget for Underclasserne, saa er det Factum, som her foreligger Thinget, netop Beviis paa det Morsatte, det fremgaaer nemlig heraf, at naar man skal regulere Pensioneringen af Underclasserne i Sætatens, saa ville de komme i en mindre heldig Stilling, end de indtil den Dag i Dag have været i, og deraf følger fuldkommen klart, at disse Classers Stilling i en tidligere Tid har været tilfredsstillende. Jeg ønsker dem alt muligt Godt, og det skal være min Bestræbelse, saalænge jeg er i Ministeriet at gjøre Mit til, at deres Stilling kan blive bedre og bedre; jeg har i den korte Tid, jeg har havt Bestyrelsen ihænde, havt Leilighed til i væsentlige Punkter at forbedre deres Stilling, og den samme Bestræbelse skal jeg vedblive med, men til samme Tid maa jeg bestandig fremhæve, at disse Folks Stilling fra tidligere Tid af har været god, og at den navnlig har været god, naar man seer hen til, hvorledes andre Almuestillinger og navnlig Armeens Stilling til samme Tid har været. Det paastaaes jevnlig, at Marinen vil danne en Stat i Sætatens, men dette er ikke saa; jeg vil som Beviis

herimod kun anføre, at den bedre Stilling, som tidligere har været dens Underclasser tildeed, og som netop væsentlig er begrundet i den større Pension, maa ophøre, da Pensionerne jo efter nærværende Lovforslag ere eens baade for Land- og Sætatens.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig kortelig at imødegaae de Indvendinger, som ere fremførte imod det af Udvalget stillede Forslag. For det Første maa jeg med Hensyn til det Hensigtsmæssige i, at Pensionen i Reglen bør fastsættes efter Gagen, være enig med de ærede Talere, som have talt herfor, men jeg maa paa den anden Side fremhæve, at jeg ikke nærer noget særdeles stort Haab om, at nye Gage-reglementer for Underclasserne navnlig i Sætatens snart ville komme. Det kan i alt Fald meget let hændes, at det kunde trække længere ud end ønskeligt er, men da det netop for Dieblikket er af Bigtighed, at Pensionerne omreguleres, saa troer jeg, at alle Thingets ærede Medlemmer ville være enige i, at vi nu maae vedtage Loven. Den factiske Rigtighed af den af den ærede Rigsdagsmand for Kjöbenhavn's 5te District (David) med Hensyn til Udvalgets Forslag gjorte Hovedbemærkning indrømmer jeg, hvorimod jeg ikke kan erkjende, at der indeholdes en grundet Indvending mod Udvalgets Forslag deri, at Pensionen ikke stædse efter 40 Aars Forløb stiger til det Dobbelte. Et saadant System, som det af den ærede Rigsdagsmand paapegede, kan see smukt ud i en Tabel og kan maaskee medføre nogen Lettelse i at husse en saadan Tabel, men jeg kan aldeles ikke indrømme, at det ikke skulde kunne gaae an, at afvige fra et saadant System og derimod, saaledes som Udvalget har foreslaet, at afpasse Satserne paa en anden Raade, og navnlig saaledes, at de — hvad jeg troer maa erkjendes at være Tilfældet i Udvalgets Forslag — passe mere til Bedkommendes virkelige Førnødenhed.